

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1225/2021
21.04.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Споменке Зарић, Бисерке Живановић, Гордане Комненић и Весне Поповић, чланова већа, у парници тужила АА из ..., ББ из ... и ВВ из ..., које заступа пуномоћник Јасмина Видановић, адвокат из ..., против туженог ЈП „Комуналац“ из Пирота, чији је пуномоћник Љиљана Раденковић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужила изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3129/20 од 14.01.2021. године, на седници одржаној 21.04.2021. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужила изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3129/20 од 14.01.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужила изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3129/20 од 14.01.2021. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Пироту П 211/19 од 02.10.2020. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим су тужиле тражиле да се обавезе тужени да им на име накнаде материјалне штете за одузете бронзане бисте са надгробних споменика на ... гробљу у Пироту пок. ГГ и пок. ДД исплати износ од по 271.000,00 динара, са законском затезном каматом почев од 19.11.2013. године као дана вештачења до исплате, као и да им на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због повреде права личности и повреде права на пијетет исплати и то АА износ од 250.000,00 динара, а ББ и ВВ износ од по 150.000,00 динара са законском затезном каматом од пресуђења до исплате, као и да има накнади трошкове поступка. Ставом другим изреке, обавезане су тужиле да туженом солидарно накнаде трошкове поступка у износу од 61.610,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 3129/20 од 14.01.2021. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужила и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиле су изјавиле ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што су предложили да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, применом члана 404. ЗПП.

Тужени је поднео одговор на ревизију.

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11 и 55/14), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно размотрити правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП, јер се ревизијом тужиља не указује да постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или да постоји потреба новог тумачења права или неуједначена судска пракса, већ се оспорава утврђено чињенично стање, док постојање другачије одлуке не указује нужно и на другачији правни став, јер правилна примена права у споровима са захтевом као у конкретном случају, зависи од утврђеног чињеничног стања, а одлуке нижестепених судова о основаности тужбеног захтева засноване су на примени одговарајућих одредаба материјалног права, због чега је и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба је поднета 18.06.2015. године, а вредност предмета спора побијаног дела је 717.000,00 динара.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору, у коме побијана вредност предмета спора очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија недозвољена.

На основу члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић